

นวนิยายแห่งเกียรติยศผู้พลีชีพเพื่อชาติ ผู้ตายเพื่อก่อเกิด ผู้จุดไฟในหัวใจไทยทั้งชาติ

จันทน์หอม

วชิษฐ เดชกุญชร

“วิญญาณอย่างจันทน์หอมนั้น มีอยู่บริบูรณ์ในหญิงไทยและชายไทยทุกคน และจะไม่มีวันสูญสิ้น”

จันทน์หอม

วชิษฐ เดชกุญชร

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๐

ชุดนวนิยายไทย

จันทร์หอม • วลีษฐ์ เกชกุลชูศรี

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น, กันยายน ๒๕๑๔

พิมพ์ครั้งที่สอง : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม ๒๕๕๐

ราคา ๑๔๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

วลีษฐ์ เกชกุลชูศรี.

จันทร์หอม. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๐.

๑๔๖ หน้า.

1. นวนิยายไทย I. ชื่อเรื่อง

ISBN 978-974-02-0060-4

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศิริสุวรรณ • ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประสงค์ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ ภูปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทธีโรจน์
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ : กิตติวรรณ เริงวิเศษ • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : พอลก สานี่
- ที่สุจนอักษร : บุญทศ มีชนะ • คอมพิวเตอร์กราฟิก : สราวุธ สังขมณี • ภาพปก : กมลทิพย์ ธนะกิจสูงเรือง
- ออกแบบปก-ศิลปกรรม : มาลีนิ มนตรีศาสตร์ • ประชาสัมพันธ์ : กมลทิพย์ ธนะกิจสูงเรือง

สำนักพิมพ์มติชน • www.matchonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๑๑๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๓-๕๕๑๔

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์ที่ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗๑ หมู่ ๕ ถนนสุขุมวิทซอย ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๔-๒๑๑๕, ๐-๒๕๔๒-๐๕๓๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๐๕๓๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๑๐๕, ๑๑๐๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๐๕๔๔

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co., Ltd. ๑๒ Tetsabannueruen Rd, Prachinwate ๑, Chatuchak, Bangkok ๑๐๙๐๐ Thailand

คำนำสำนักพิมพ์

สำนักพิมพ์ได้รับต้นฉบับ “จันทน์หอม” ฉบับพิมพ์ครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๑๔ จากผู้เขียนในสภาพที่ติดจากมาตรฐานของกาลเวลา แม้จะถูกเก็บไว้ในตู้กระจกอย่างดี แต่เวลานั้นร้ายกาจกว่าลม ฟ้า อากาศ มันชอกชอนไปได้ทุกที่ ไม่ว่าจะเก็บซ่อนไว้ดีเพียงใด หรือแม้กระทั่งร่างกายมนุษย์เอง เวลาที่ทำหน้าที่ของมันอย่างซื่อสัตย์เสมอกับวันวัยของเรา แต่เมื่อได้เปิดอ่านทุกตัวอักษรที่บรรจุกอยู่ในเล่ม ตัวละครทุกตัวยังเปลี่ยนแปลง แนวคิดของเรื่องยังร่วมสมัย ปรับใช้ได้กับสังคมที่หาความสงบไม่เจอเช่นทุกวันนี้ได้เป็นอย่างดี

จันทน์หอม เด็กสาวผู้อาสาสมัครตัวเองในการป้องกันหมู่บ้าน อันเป็นภูมิลำเนาอย่างแนบแน่นจากภัยแดงในยุคสมัยนั้น จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต

นวนิยายเล่มนี้นับเป็นเรื่องแหวกไปจากทุกเรื่องที่น่ายตำรวจนักเขียนท่านนี้เคยเขียนมา เพราะมีตัวเอกเป็นสตรี และเชิดชูถึงความ

คำนำผู้เขียน

(พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๔)

หลังจากที่หนังสือ *คุณหญิง นำเรื่อง จันทน์หอม* ลงพิมพ์เป็นครั้งแรกไม่นานนัก ได้มีผู้สนใจหลายท่านได้ถามมาถึงเรื่องหน่วยปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน (ปชป.) ที่จันทน์หอมเป็นสมาชิกอยู่และพฤติกรรมของหน่วยนั้นซึ่งปรากฏอยู่ในเรื่อง *จันทน์หอม*

เพื่อขจัดข้อข้องใจที่เกิดขึ้นแล้วและอาจจะเกิดขึ้นอีก ผมขอเรียนว่าหน่วยปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชนนั้น มีจริงและตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยความร่วมมือของกองบัญชาการปราบปรามคอมมิวนิสต์ การตั้งหน่วยปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชนขึ้นในครั้งนั้น กระทำโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทดลองฝึกการปฏิบัติการในบริเวณที่ถูกคอมมิวนิสต์คุกคาม ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันบ้านเมือง

ราษฎรที่ได้รับการฝึกตามโครงการทดลองโครงการนั้นและในครั้งนั้น ส่วนใหญ่เป็นราษฎรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทั้งหญิงและชาย ส่วนมากมีความรู้ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังจากการฝึกอบรม

คำนำของผู้เขียน

เรื่อง **จันทน์หอม** นี้ผมเขียนขึ้นหลังปี พ.ศ. ๒๕๑๐ หลังจากที่ผมได้รับแต่งตั้งและมอบหมายจาก กองบัญชาการปราบปรามคอมมิวนิสต์ (บก.ปค.) ให้ทดลองฝึกราษฎรจากบางจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ประกอบกันขึ้นเป็น **หน่วยปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน (ปชป.)** เพื่อช่วยพัฒนาและป้องกันหมู่บ้านของตนจากการคุกคามของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

ระหว่างการฝึก และภายหลังการฝึกเมื่อได้ไปตรวจเยี่ยมหน่วยปชป. ในสนามแล้ว ผมรู้สึกประทับใจอย่างยิ่งในความอดทน กล้าหาญ และเสียสละของสมาชิก ปชป. ที่เป็นหญิง และได้ปรารภความประทับใจให้ **ชลิต พรหมดำรง** เพื่อนรักคนหนึ่ง (ถึงแก่กรรมแล้ว) ซึ่งขณะนั้นเป็นเจ้าของและบรรณาธิการนิตยสารรายเดือน **“คุณหญิง”** ชลิตยฺให้ผมเขียนนวนิยายที่สะท้อนความอดทน กล้าหาญและเสียสละของสมาชิกปชป. หญิงเหล่านั้น อันเป็นที่มาของนวนิยายเรื่อง **จันทน์หอม** นี้

คำปฏิญาณของสมาชิก ปชป.

ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า

ข้าพเจ้าจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ด้วยการช่วยเหลือ
พี่น้องประชาชนคนไทย

จักเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ยิ่งชีวิต

หากข้าพเจ้ามิได้ประพฤติปฏิบัติตามคำปฏิญาณ

ขอให้ข้าพเจ้าตลอดจนครอบครัวและญาติพี่น้องของ
ข้าพเจ้าประสบแต่ความหายนะ ถึงแก่ความตายด้วยศาสตรา
วุธ หรือตายด้วยอาการอันน่าสะพรึงกลัว

หากข้าพเจ้ารักษาสัจย์ปฏิญาณ

ขอให้ข้าพเจ้าประสบแต่ความสุขความเจริญ มีพลานามัย
กล้าแข็ง

สามารถทะนุบำรุงและป้องกันรักษาชาติ ศาสนา และ
พระมหากษัตริย์ เทอญ

ความดีใดๆ อันเกิดจากหนังสือนี้ขออุทิศเป็นเครื่องบูชา
ความเสียสละอันสูงส่งเพื่อชาติไทย

ที่เพื่อน ปชป. ได้พิสูจน์แล้วด้วยชีวิต

๒๓๕๖๗๘๙

นาวาอากาศโท นายแพทย์พิชัย บำบัดประชากรค่อยๆ นั่งลงบนเก้าอี้ข้างโต๊ะไม้ที่สร้างด้วยฝีมือหยาบๆ ในเต็นท์สีเขียวแก่ เขาวางเครื่องฟังหัวใจลงบนโต๊ะ แต่ต่ายยังจ้องจับอยู่ที่ร่างเล็กๆ ในเครื่องแต่งตัวสีน้ำเงินของชาวนาที่กำลังจะล้มหายเข้าไปในกองข้าวต้นสูงท่อมหัวข้างหน้า ขณะนั้นในเต็นท์แซ่ไปด้วยเสียงโต้ตอบทางเครื่องรับส่งวิทยุซิงเกิ้ลไซด์แบนด์ ผสมกับเสียงสนทนาของนายแพทย์เพื่อนร่วมงานและเจ้าหน้าที่พยาบาล แต่หูของนายแพทย์แห่งกองทัพอากาศไม่ได้ยินเสียงเหล่านั้น เพราะมันยังก้องอยู่ด้วยเสียงของคนใช้กว่าร้อยคนที่เขาเพิ่งจะตรวจและรักษาไปในวันนั้น

เขาถอดเสื้อคลุมสีขาวที่สวมทับเครื่องแบบสีฟ้าหม่นอยู่ออกช้าๆ
แล้วก็คิดถึงมารศรี มารศรีและงานฉาบปูนกิจศพของหล่อนที่เพิ่งจะผ่าน
ไปไม่ถึงสามเดือน

พิชัยไม่อยากจะเชื่อว่ามีโรคีจากเขาไปแล้ว เกือบเป็นการลุด

๒๓๓

จันทร์หอมพักอยู่กับหน่วยแพทย์เคลื่อนที่นั่นได้ ๒-๓ วัน อาการและบาดแผลของหล่อนก็ดีขึ้นพอที่จะไปพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านได้ นาวาอากาศโทนายแพทย์ทหารอากาศจึงให้ติดต่อไปยังกองอำนวยการปราบปรามที่จังหวัด ขอเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์มารับตัวจันทร์หอมไปส่งยังหมู่บ้าน อันเป็นภูมิลำเนาของหล่อน ความจริงหมู่บ้านนั้นอาจไปถึงได้โดยทางรถยนต์ แต่เนื่องจากเป็นระยะทางไกลและทางรถยนต์ขรุขระเป็นลุ่มดอน ประกอบกับบางส่วนต้องผ่านป่าลึกซึ่งเป็นที่ซ่อนตัวของพวกโจรคอมมิวนิสต์ พิชัยจึงขอให้จังหวัดส่งเครื่องบินมารับ

ระหว่างคอยเครื่องบินอยู่ จันทร์หอมได้รับอนุญาตให้ลุกขึ้นเดินไปมาได้ ในบริเวณหน่วยแพทย์เคลื่อนที่หน่วยนั้น เพื่อเปลี่ยนอิริยาบถหญิงสาวแสดงความจำนงค์ที่จะช่วยเหลือในการพยาบาลรักษาราษฎรป่วยไข้ที่มายังหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ แต่พิชัยไม่อนุญาตเพราะเขาเห็นว่าจันทร์หอมยังไม่แข็งแรงพอ และเกรงว่าบาดแผลของหล่อนซึ่งค่อนข้าง

๔ บทที่ ห้า ๔

เสียงปืนของฝ่ายตรงกันข้ามบอกให้นายแพทย์ทหารอากาศรู้ว่ากำลังของศัตรูเหนือกว่า ใช่แต่เท่านั้น ชนิดของอาวุธที่ศัตรูใช้ก็เป็นที่เห็นชัดว่ามีคุณภาพสูงกว่าปืนพกกระบอกจิ๋วและลูกซองสูงอายุที่เขาและจันทน์หอมกับพ่อแม่และน้องสาวของหล่อนกำลังใช้อยู่ เมื่อรู้เช่นนั้นพิชัยก็เริ่มจะเสียขวัญ เขายกปืนยิงสุ่มออกไป ทั้งๆ ที่ไม่เห็นเป้า ๒-๓ นัดตึกๆ กัน แล้วก็หยุดยิง รู้สึกว่ามีมือสั่นและไม่สามารถจะหยุดอาการสั่นนั้นได้ แล้วอาการสั่นนั้นก็ลุกลามไปทั่วทั้งร่าง เขาพยายามสุดลมหายใจออกด้วยความทรมานปานๆ กัน รู้สึกว่าความสั่นเทาของร่างกายลดลงบ้างแต่ยังไม่หมดสิ้นทีเดียว

ขณะนั้นเขาก็ได้ยินเสียงผิวปากแผ่วๆ ทางขวามือของเขา ในทำนองที่จันทน์หอมกำหนดเอาไว้ว่าเป็นสัญญาณถอย

นายนาวาอากาศโทแห่งกรมแพทย์ทหารอากาศกำปืนพกในมือแน่นพร้อมกับขบกราม ในช่วง ๒-๓ วินาทีนั้น เขานึกไม่ออกเอาเสียเลย

๒๓๓

บ้านม่วง เป็นหมู่บ้านใหญ่ประมาณ ๑๐๐ หลังคาเรือน ตั้งอยู่บนที่ราบแคบแวดล้อมด้วยภูเขาน้อยและใหญ่ ซึ่งเป็นสาขาของภูพาน-เทือกเขาที่เป็นเสมือนสันหลังของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำห้วยเล็กๆ ที่ไหลผ่านบ้านม่วงนั้น ในฤดูฝนมีน้ำพอที่ราษฎรจะอาศัยเป็นเครื่องช่วยประกอบกิจกรรมได้ แต่ในฤดูแล้ง น้ำห้วยแห้งเกือบตลอดทั้งลำห้วย จะมีขังอยู่บ้างก็เป็นบางตอนที่ชาวบ้านม่วงถือโอกาสขุดเป็นบ่อเพื่ออาศัยน้ำกินและใช้

ก่อนที่จะย้ายหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ของเขาไปยังบ้านกรุง นาวาอากาศโท นายแพทย์พิชัย บำบัดประชาดูร ได้รับคำสั่งให้ไปร่วมประชุม ณ กองบัญชาการพลเรือนตำรวจทหารภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อรับทราบสถานการณ์และแผนยุทธการ พิชัยทราบจากการประชุมครั้งนั้นว่า บ้านม่วงเป็นที่สุดของถนนที่ไปจากอำเภอกิ่งที่มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ถนนสายนี้สภาพไม่สู้ดี ไรยลูกรังเป็นบางตอน และใน

๒๓๓

นาวาอากาศโท นายแพทย์พิชัย บำบัดประชากร เหลือบมองดูชายหนุ่มในเครื่องแต่งกายแบบชาวนาซูดสีน้ำเงินเข้มอีกครั้งหนึ่งด้วยอารมณ์ที่เริ่มขุ่นมัวยิ่งขึ้น ประเทือง-รองหัวหน้าหน่วยปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน ผู้หมายปองจันทร์หอมมาที่หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ตั้งแต่ตอนเช้าวันนั้น และแฉ่งกับจำเอกจากโรงพยาบาลพระปิ่นเกล้าผู้ทำหน้าที่ต้อนรับว่า ต้องการจะพบกับพิชัย เมื่อจำเอกผิวหมึกชี้แจงว่าพิชัยกำลังวุ่นอยู่กับการตรวจรักษาคนไข้ซึ่งดูเหมือนจะมีจำนวนมากและอาการหนักยิ่งกว่าทุกวัน ประเทืองก็นั่งยองๆ ลงที่หน้าเต็นท์ ปฏิเสธไม่ยอมพบกับแพทย์หรือพยาบาลอื่นตามคำแนะนำของจำเอกผู้นั้น

“ผมมีธุระส่วนตัวกับคุณหมอพิชัย” เขาบอกเสียงดังพอที่ทุกคนจะได้ยิน

พิชัยเดาว่า “ธุระส่วนตัว” ของประเทืองนั้น ต้องเกี่ยวกับจันทร์หอมแน่นอน และเขาก็ประสงค์ที่จะพูดกับประเทืองเรื่องนั้นให้แตกหัก

๒ บทที่สิบเอ็ด

ก่อนที่จะกำลังผสมของทหารกองรบพิเศษและตำรวจภูธรชายแดน ส่วนนั้นจะออกเดินทางไปตอนค่ำวันนั้น ผมซึ่งตั้งเค้ามามาตั้งแต่ตอนบ่าย ก็เทกระหน่ำลงมาจากบนลิ้นหูลืมตาไม่ขึ้น ทหารและตำรวจ-รวมทั้งนาวาอากาศโทพิชัย บำบัดประชาดुर เปียกโชกตั้งแต่หัวถึงเท้า การใช้เลื่อยผม ไม่มีผู้ใดคำนึงถึง เพราะรู้ว่ารังแต่จะทำให้เกะกะเคลื่อนไหวไม่สะดวก และหากจะต้องเข้าสู้ประยุทธ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีได้เหลือวิสัยเลย ก็อาจจะกลายเป็นอุปสรรคที่นำไปสู่ความปราชัยได้โดยง่าย พื้นดินซึ่งขึ้นเพราะเงาไม้สูงใหญ่ในป่าบดบังอยู่ชั่วนาตาปีกลายเป็นโคลนลึกจนท่วมหลังเท้า ทำให้เดินได้ช้าลง ใช่แต่เท่านั้น เมฆต่ำและสายฝนยังบดบังภูมิประเทศรอบตัวเสียสนิท พิชัยรู้สึกราวกับว่าตนเป็นคนตาบอดที่กำลังเดินเปะปะอยู่กลางดงกว้างที่เดียว

และก็ในโอกาสนั้นเองที่นายแพทย์ทหารอากาศได้ตระหนักในความคล่องตัวอันไม่เลือกภูมิประเทศและฤดูกาลของทหารกองรบพิเศษ

“

...ฉันทนหอมได้พิสูจน์ศรัทธาฉันแล้วอย่างสมบูรณ์

ด้วยชีวิตของฉันหอมเอง

สำหรับคนไทยอื่นๆ ตลอดถึงตัวผมด้วย

เมื่อผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่งได้พิสูจน์ศรัทธาที่ตนมีต่อชาติบ้านเมือง
เช่นนั้นแล้ว ก็ถึงเวลาที่เรา-ที่ผมจะต้องพิสูจน์ศรัทธาของตนเองบ้าง
ผมจะปล่อยให้ฉันทนหอมตายเปล่าไม่ได้

เพราะถ้าผมปล่อยเช่นนั้น

ผมก็คงจะปล่อยให้เพื่อนๆ ของฉันทนหอม ปชป. อส.

กองอาสารักษาดินแดน ตำรวจ ทหาร ฯลฯ ตายเปล่าได้เช่นเดียวกัน

ความตายของคนเหล่านั้นจะปราศจากความหมาย

และคำว่า “ชาติไทย” “เมืองไทย”

ก็คงพลอยไร้ความหมายไปด้วยในที่สุด...”

ISBN 978-974-02-0060-4

9 789740 200604

นวนิยายไทย

พิมพ์ครั้งที่ 3

140-